

1. Píšu ti dopis na starém pergamenu,
jistě si domyslíš, co napsat zapomenu.
Píšu ti večer, za oknem lampy svítí
a já to na chvíli pozpátku všechno cítím

2. Na slovo láska tenkrát jsem zanevřela,
to než mi jiná cetičku otevřela.
Deset let sypou hodiny jemný písek,
duše se zbavila stínů a starých třísek.

R: Já nejsem ta, co válčí na všechny strany,
přivyklá na bodláčí, vychytám rány,
bojím se jenom jitra, kde slunce západ.

3. Jestli si myslíš, že píšu poražena,
špatně jsi pochopil, jaká jsem vlastně žena.
Držím se cípů starého kapesníku,
kde uzel znamená neskončit na chodníku.

R:

4. Zbývá jen podpis a závěr bez adresy,
zas věřím na lásku, že rozpustí mé stresy.
Přeju ti také prožít, jak tiše hoří
a jak tě podruhé z ničeho znovu stvoří.